

METALIST



2004/11/19
96/100

Blame Canada - ובכן, זה מה שאני עושה. אני מאשים את קנדה שיש לה להקת ספיד מטאל אדירה כמו Annihilator או Razor. אני מאשים את קנדה שיש לה להקת דת' מטאל מפלצתית כמו Kataklysm. אני מאשים את קנדה שיש לה יצירות מופת של ברוטאליות משוועת כמו Cryptopsy מצידו הזדוני של המתרס ו-Gorguts מצידו המטורף יותר. שלא נזכיר להקות מצוינות כמו Strapping young lads ו-Into eternity Mary.

כן! קנדה אשמה על שני הלאומים שבה. קוויבק זה המקום לחיות בו וכנראה יש שם אחלה פרנסה – כי ישראלים בלי סוף יורדים מהארץ מדי שנה כדי לדוג דגים בספינות קפואות ולחטוב עצים תמורת איזה 10 אלף דולר זמינים. אחד מאותם ישראלים שערקו לשם נקרא אריה איטמן, הוא ניגן בלהקה קוראים אותה, Quo Vadis, אך קיבל רגליים קרות (תרתי משמע) ועזב את הלהקה, כנראה גם את העבודה הקנדית בה עבד, ונעלם לערים הצחיחות של קוויבק.

Quo Vadis היא להקת דת' מטאל קנדית. ולא בכדי, קווא ואדיס היא גם להקת דת' מטאל קנדית מוצלחת במיוחד אשר ממש החודש שיחררה לאוויר העולם את אלבומה החדש Defiant Imagination – משופר בשני נגנים חדשים כדי לעשות שמחה והילולה בכל סצינת המטאל הקנדית והעולמית כאחד. השם עצמו נגזר מהביטוי הלטיני (יש גם ספר / סרט בעד אותו שם, כך שזה באמת יקשה עליכם יאנקים להוריד את השירים של הלהקה מבלי להתקל בפסקול, הוסף צחוק אכזרי) האומר "לאן פניך מועדות?" או בקיצור "לאן זה?" – שהמשמעות המתפרשת מהקונטציה המסוימת הזאת, מהר לפני שתאבד לי בתרגום - היא מה אתה הולך לעשות בעתידך.

קווא ואדיס ייתכן מאד שלא ידעו לאן פניהם מועדות כאשר הקימו את ההרכב לפני 11 שנה, אבל הם בהחלט נמצאים במקום טוב עכשיו, אם לא מבחינת מכירות – אז לפחות מבחינת איכות התוצר הסופי. אלבומה הקודם, "Day into night" הייתה יצירה איכותית של דת' מטאל כבד ומלודי כאחד שהציג ארסנל נגנים מרשים במיוחד. זוג גיטריסטים עם ראש על הכתפיים ששומעים שעשו הרבה שיעורי בית ולמדו מהמאסטר צ'אק שולינדר לפני שניגשו להקליט ומתופף שהוא בהמת רכיבה שזה מגיע לדאבלים. הוא בהחלט עומד בסטנדרטים הקנדים של קריפטופסי וקטליקליזם.

האלבום החדש של קווא ואדיס שונה למדי מאלבומה הקודם. הוא פחות כבד, ויותר מלודי – אבל רחוק מרחק עצום מז'אנר הדת' המלודי הפורח בסקנדינביה כמו פטריות אחרי הגשם. הלהקה הראשונה שקופצת לי לראש היא דת' המאוחרת – בעיקר בתקופת Symbolic Individual thought patterns ו-S-1. אז נכון, אל תצפו לתוצר המגיע לשלמות המוחלטת של הדת' מטאל כמו שצ'אק הביא אותה, כי קווא ואדיס אינם דת', אין להם את הסולידיות הקוסמית הזאת שהייתה לדת', אך הם חמושים לפחות בנגן אחד של דת'. סטיב דיג'ורגו – בסיסט אשף, אולי הבסיסט המוביל כיום בתחום המטאל העולמי, מעניק פה לא הופעת אורח חד פעמית אלא מרצף את כל האלבום בקטעי בס פרוגרסיביים ויפיניים אשר לא רק תורמים למוזיקה אלא ממש שוזרים אותה בחוט כסוף ומעודן כפי שעשה בעבודתו האיכותית והערטילאית באלבום Horror show של אייסד ארת'.

קווא ואדיס התגברו באלבום זה גם על המכשול היחיד שעצר אותם – וזה היה פרונטמן חלוש קול. בסופו של דבר – הם נתנו את מלאכת השירה לשני הגיטריסטים שניהמו בשיא יכולתם, והדבר לא ענה על הדרישות המינימליות של סולני דת' מטאל באשר. אז גיטריסטים איכותיים הם כן, אבל צרחנים מוכשרים הם לא היו משהו. האישיות הדלילה של קולם כאילו נמרחה על הקיר ולא התאימה למוזיקה העוצמתית של האלבום הקודם – אך הפעם סולן חדש (בעל שם צרפתי סבוך כיאה לקנדי טוב מקוויבק) מחמש את עמדת המיקרופון

והוא מפגין על השיר הראשון מפגן ריאות שובה אוזן כאשר הוא מושך נהמה גרונית במשך 18 שניות הגונות בהחלט.

האלבום אינו כבד בצורה מפלצתית כמו קריפטופסי, אך הוא עדיין טכני. הוא לא מלוּדי בצורה דביקה ומסטיקית כמו In flames, אבל הוא עדיין שומר על קו מוזיקלי ברור ונעים לאוזן. האלבום משלב בצורה מאד נוחה בין המסורת הקנדית של הדת' מטאל (תופים מהירים כמו לא יודע מה. זה באמת יכולת נדירה מה שיש לבחור הזה. אכן תחרות לויידר ומורביד אנג'ל), בין הדת' מטאל הסקנדינבי והאמריקאי. וזה לא יוצא פרווה\ אלא ממש נשמע בטוב טעם. השירים החזקים באלבום, אשר יכולים לייצג אותו כראוי הם השיר הפותח, Silence calls the storm, והשיר הטוב באלבום לדעתי הוא Break the cycle, שבהחלט ינער אתכם מהתפיסה שהמשפט הזה שייך ל-Stained.

מלבד העובדה שהמוזיקה בכלליות היא דת' מטאל כבד מלוּדי ופרוגרסיבי די והותר, יש נגיעות נכונות של קלידים, פסנתר, חווית מקהלה ושירה נשית בקטנה ונדמה לי ששמעתי כינור. האלבום הזה מומלץ לכל מי שחושב שאורפנד לנד חתמו את אלבום הדת' מטאל של השנה, ומי שכן – כדאי שיעביר אוזן על החבורה הקנדית הזאת. האלבום עצמו מצוין. הוא נמשך מרגע שיא אחד לאחר, בצורה שאולי תיתן לו תואר כבוד בהיכל התהילה של הדת' מטאל.

ציון: 96

רשימת השירים:

1. Silence Calls the Storm
2. In Contempt
3. Break the Cycle
4. Tunnel Effect (Element of the Ensemble IV)
5. To the Bitter End
6. In Articulo Mortis
7. Fate's Descent
8. Dead Man's Diary
9. Ego Intuo et Servo Te

(יותם Defiler)

HTU [לאתר הרישמי של הלהקה](#) HTU